

Щастя

Антонич Богдан-Ігор Васильович

З усіх людей найбільше я щасливий,
будую білий калиновий міст.
Мій дім скляний не з казки, лиш правдивий.
Великої моєї філософії
такий безглуздий зміст.

Не заплачу стражданню й горю мита,
люблю риск, небезпеку й сум'яття.
Я є рушниця, радістю набита,
якою вистрілю на честь життя.
Я п'ю його до дна, без сумнівів, без журб і бід,
ніщо, що людське, — не є мені чуже,
а що сьогодні я не маю грошей на обід, —
байдуже.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/antonych_bohdan_igor_vasyliovych/schastia